

fastsat et for lavt Maksimum for Straf, gennemgaaende har vi jo ophævet Minimum for Straf. Jeg tror, som sagt, ikke, vi kan give Domstolene for stor Myndighed; jeg tror nemlig ikke, den vil blive misbrugt. Derfor kan det godt være, at Domstolenes Udøvelse af deres Myndighed med Tiden skal undergaa nogen Forandring; men det bliver ikke Forandringer i Straffeloven, men i Straffeprocessen.

Det ærede Medlem Hr. Heilesen var, som den højtærede Justitsminister udtalte det, synlig glad over det Forhold, som var indtraadt her, at Socialdemokratiets Repræsentant, den højtærede Justitsminister, og Venstrepartiets Repræsentant, Partiets Ordfører, altsaa in concreto mig, havde fundet hinanden i § 139 om offentlig Tilskyndelse til Forbrydelse, og det ærede Medlem mente, at han vilde gøre alt muligt for at bekæmpe denne Alliance. Det vil nu være lidt vanskeligt at bekæmpe den, naar de to Partier staar sammen, og jeg er heller ikke bange for den Kamp, for hvor utroligt det end lyder, venter jeg, at det ærede Medlem Hr. Heilesen vil deltage i denne Kamp ikke som Modstander, men tværtimod, vi vil søge at finde hinanden. Og naar det ærede Medlem vil lægge Mærke til sine egne Udtalelser og mine Udtalelser, er Forskellen meget lille. Jeg var glad ved § 139, som handler om den, som offentligt tilskynder til Forbrydelse, fordi jeg ikke finder nogen som helst Anledning til, at den, som gør det, skal gaa fri, medens det menige Folk, som har „misforstaaet“ Taleren, bliver straffet. Vi saa f. Eks. i 1920, hvorledes de Herrer Generaler — hvis jeg i denne Tid maa bruge det Udtryk om Kommunerne — holdt ophidsende Taler, og saa gik de menige ud og slog Ruder ind og de blev straffet, medens Generalerne havde holdt sig langt tilbage — ligesom Generalerne i Verdenskrigen ogsaa hele Tiden var langt bag ved Fronten —, saaledes at de ikke kunde rammes, fordi vi ikke havde en Bestemmelse om den, der offentligt tilskynder til Forbrydelse. Naar det ærede Medlem mener, at vi kunde nøjes med at tale om Forsøg og Delagtighed, mener jeg ikke, det er rigtigt, for dertil kræves, at der er Tale om bestemte Forbrydelser, og om saadanne udtaler disse Mennesker sig

ikke, de udtaler sig blot i al Almindelighed ophidsende, de tilskynder til det, men man vil ikke kunne ramme dem for konkrete Forbrydelser. Altsaa; jeg mener, Bestemmelsen er god, og jeg har saa oven i Købet tilføjet, at maaske skal Forbrydelsens Art nævnes, men udover det synes jeg ikke, der er Grund til at forandre denne Bestemmelse. Det ærede Medlem Hr. Heilesen er en Modstander af denne Paragraf, men han kunde dog tænke sig Muligheden af at gaa med til den, naar Forbrydelserne blev nævnt. Altsaa, det ærede Medlem ser, vi har i Virkeligheden allerede mødt hinanden. Jeg er glad ved Bestemmelsen, men mener, den skal begrænses til at omfatte visse Forbrydelser. Det ærede Medlem Hr. Heilesen er Modstander af den, men kan dog tænke sig at gaa med til den, naar vi nævner bestemte Forbrydelser; saa synes jeg egentlig ikke, at der er saa meget i Vejen for, at det ærede Medlem og jeg kan blive enige. Der er kun den Forskel, at jeg gaar til Bestemmelsen med Glæde, det ærede Medlem med Sorg. Men det kan være ligegyldigt, naar vi kan enes om et Kompromis; saa er vi glade begge to.

Det ærede Medlem Hr. Axel Møller var inde paa forskellige Spørgsmaal, jeg skal lade ligge til Udvalgsbehandlingen. Jeg vil kun meget kraftigt understrege nogle gode Udtalelser, som det ærede Medlem fremsatte. Det ærede Medlem udtalte meget kraftigt det Raad til Medlemmerne her i Tinget, derunder ogsaa, som han udtrykte sig, til sig selv, ikke at tage for tidligt Standpunkt i noget Spørgsmaal, men først høre Diskussionen og, naar man saa havde gjort det, tage Standpunkt; thi, som han sagde, det er altid vanskeligt at gaa bort fra et Standpunkt, naar man har pointeret det alt for kraftigt. Jeg synes, det var et godt Raad, det ærede Medlem her gav os, og jeg vil meget anbefale, at man følger det. Men det kom mig rigtignok lidt overraskende, at det ærede Medlem umiddelbart efter, da han skulde tale om en speciel Forbrydelse, udtalte: Skal vi virkelig forhandle det Spørgsmaal alvorligt i Rigsdagen? det er fuldstændigt at vende hele Samfundsudviklingen og det hele paa Hovedet, hvis man ikke har den Anskuelse, som jeg har i dette Spørgsmaal. Det er Udtalelser, som